

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry **ve věci žalobkyně M.V., nar. „X“, bytem „X“ jako nástupkyně žadatele L.V., nar. „X“, zemř. „X“, naposledy trvale bytem „X“ proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 29. 8. 2016, č.j. MPSV-2016/184234-919**

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 29. 8. 2016, č.j. MPSV-2016/184234-919, se r u š í a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako právní nástupkyně po žadateli L.V., nar. „X“ a zemřelém „X“ (dále jen „žadatel“) se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí

Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 5. 1. 2016, č.j. 198/2016/PAA. Uvedený správní orgán I. stupně rozhodl dne 5. 1. 2016 tak, že zamítl návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči na péči ze dne 13. 10. 2015, dále rozhodl tak, že žadateli bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 4.000 Kč měsíčně. Rozhodováno tak bylo výši příspěvku na mobilitu dle § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon o sociálních službách“).

Žalobkyně v žalobě, krom stručného popisu vývoje stavu od roku 2013, uvedla, že dne 13. 10. 2015 žadatel podal žádost o změnu výše příspěvku na péči, kdy mu byla do té doby vyplácena částka 4.000 Kč měsíčně, neboť byl nově ve stavu po amputaci druhé dolní končetiny.

V rámci řízení o příspěvku u správního orgánu I. stupně (Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Pardubicích) bylo provedeno sociální šetření prostřednictvím sociálního pracovníka, jak vyplývá ze záznamu ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči. Současně byl zpracován posudek o zdravotním stavu žadatele pro účely posouzení stupně závislosti osoby. Správní orgán I. stupně vydal dne 5. 1. 2016 rozhodnutí č.j.: 198/2016/PAA, kterým ponechal příspěvek na péči v původní přiznané výši 4.000 Kč měsíčně. Úřad práce v Pardubicích pak oproti dřívějšímu stavu rozhodl tak, že žadatel nově nezvládá základní životní potřeby v těchto oblastech: *mobilita* a *výkon fyziologické potřeby*, naopak jako zvládnutou zhodnotil oblasti: *oblékání a obouvání* a *péče o zdraví*. To představuje nezvládnutých pět životních potřeb.

Žadatel nesouhlasil s rozhodnutím správního orgánu I. stupně a podal odvolání k žalovanému. Správní orgán II. stupně nechal vypracovat postupně dva posudky PK MPSV v Hradci Králové za účelem posouzení stupně závislosti. PK ve svém prvním posudku z 15. 6. 2016 nově přiznala jako nezvládnutou oblast *oblékání a obouvání*, avšak současně zhodnotila jako zvládnutou oblast *výkonu fyziologické potřeby*. V druhém pozdějším posudku ze dne 10. 8. 2016 pak PK zhodnotila navíc jako nezvládnutou oblast *péče o zdraví*. Odvolací správní orgán vycházejí z uvedených posudků PK, pak rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a rozhodnutí Úřadu práce v Pardubicích potvrdil.

Žalobkyně namítá, že rozhodnutí odvolacího orgánu, stejně tak jako rozhodnutí orgánu I. stupně jsou nezákonná, neboť skutkový stav byl zjištěn špatně a stejně tak věc byla nesprávně posouzena po právní stránce. Posouzení zdravotního stavu žadatele neodpovídal skutečnosti ani odborným lékařským nálezům. Poukázala na to, že pro potřeby řízení o příspěvku na péči žadatele bylo od roku 2013 zpracováno celkem pět posudků. Stav žadatele se měnil, avšak setrvale docházelo k jeho zhoršování. Tím se i zvyšovala závislost na pomoci jiné osoby. Hodnocení zvládání základních životních potřeb v oblastech vymezených příslušnou vyhláškou považuje za chaotické. Oblast *oblékání* byla nejprve uznána jako nezvládnutá, později tomu tak nebylo a následně byla opět zhodnocena jako nezvládnutá. Obdobě ke změnám docházelo i v jiných oblastech.

Poslední posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 10. 8. 2016 uzavřel tak, že žadatele lze považovat za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost)

pro nezvládnutí 6 životních potřeb: a) *mobilita*, e) *oblékání a obouvání*, f) *tělesná hygiena*, h) *péče o zdraví*, i) *osobní aktivity* a j) *péče o domácnost*. Žalovaný se se závěry posudku ztotožnil a vydal napadené rozhodnutí. Žalobkyně s tímto nesouhlasí a namítá, že žadatel vyžadoval pomoc i dříve uznané oblasti výkon *fyziologické potřeby* a též i v oblasti *stravování*, jak uváděli v odvolání.

Žalobkyně v žalobě dále podrobně popsala, z jakých důvodů považuje za nezvládnutou oblast výkonu fyziologické potřeby. Poukázala na odlišné vyhodnocení této oblasti mezi orgány I. a II. stupně s tím, že se oba přitom odvolávali na sociální šetření z 13. 10. 2015, které proběhlo 4 dny po propuštění z nemocnice. Posudková komise přitom nově vyjádřila názor, že přesun na WC je zhodnocen již v oblasti mobility. Popsala, že žadatel nebyl schopen samostatně fyziologickou potřebu vykonávat. Stav se posléze zhoršoval a muselo se přejít k používání misky na lůžku. Žadatel ani nebyl schopen samostatného přesunu na místo a samostatného zaujetí stabilizovaného sedu. Odkazuje též na rehabilitační nález MUDr. M. J. ze dne 17. 5. 2016. V oblasti stravování žalobkyně uvedla, že žadatel nebyl schopen vlivem špatné koordinace pohybů přenést samostatně nápoje, hrnky ani talíře s pokrmem. V této oblasti je označila za neaklimatizovaného vozičkáře. Samostatně nemohl dodržovat ani dietní stravování.

Žalobkyně tak z výše uvedených důvodů považuje rozhodnutí odvolacího orgánu za skutkově dostatečně nepodložené. Oblastí nezvládnutých bylo u žadatele více, než správní orgán vyhodnotil. Práva žadatele tak byl zkrácena. Navrhla proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalované zruší a věc vrátí tomuto orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh řízení před správními orgány. Připomněl, že v průběhu odvolacího řízení se žalobkyně vyjadřovala k podkladům rozhodnutí, a proto byla následně PK MPSV požádána o doplňkové posouzení závislosti žadatele. Dne 10. 8. 2016 komise skutečnosti vyhodnotila a neshledala důvody ke změně dřívějšího posudku ze dne 15. 6. 2016.

Žalovaný dále uvedl, že není kompetentním orgánem k přezkoumání zdravotního stavu žadatele o příspěvek. Napadené rozhodnutí orgánu I. stupně vycházelo z posudku OSSZ. Pro účely odvolacího řízení PK MPSV v posudku řádně zdůvodnila oblasti uznané, vs. oblasti neuznané, resp. oblasti které byly oproti orgánu prvního stupně oduznány. Poznamenal, že PK MPSV rovněž vycházela z výsledků ze sociálního šetření, které bylo provedeno 4. den po propuštění z nemocnice.

Ze správního spisu soud zjistil následující:

K žádosti žadatele bylo dne 13. 10. 2015 provedeno sociální šetření v místě pobytu žadatele. Šetření se konalo 4. den po propuštění z nemocnice po amputaci druhé (pravé) končetiny v bérce. Žadatel upozornil, že je prodělal zápal plic a infarkt, bylo mu sděleno, že má velmi slabé srdce. Mimo jiné se uvádí. Dokáže se sám posadit na lůžku a pohybuje se na mechanickém invalidním vozíku. Je schopen si sám vybírat potraviny a nápoje, jídlo a sklenici si však nepřemísťuje, pomáhá mu manželka. Na WC se sám přemístit nedokáže, na malou používá bažanta. Pro vykonání velké potřeby musí počkat na syna, aby mu pomohl

s vozíkem. S velkými obtížemi se dokáže sám přemístit na WC, velké obtíže má s očistou po vykonání potřeby.

Dne 1. 12. 2015 provedla OSSZ Pardubice posouzení zdravotního stavu žadatele pro účely řízení o příspěvku na péči, kdy bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky, z dalších nálezů odborných lékařů a též z výsledku provedeného sociálního šetření. OSSZ dospěla k závěru, že žadatel je osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat pět základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Dle OSSZ nezvládá pět základních životních potřeb v oblasti mobility, tělesné hygieny, výkonu fyziologické potřeby, osobních aktivit a péče o domácnost.

Rozhodnutím úřadu práce ze dne 5. 1. 2016 byl žadateli zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a bylo rozhodnuto, že mu bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 4.000 Kč měsíčně s odkazem na posouzení jeho zdravotního stavu OSSZ Pardubice ze dne 1. 12. 2015.

Proti tomuto rozhodnutí úřadu práce podal žadatel odvolání, namítal, že vzhledem k jeho dlouhodobému zdravotnímu stavu nezvládá základní životní potřeby v oblasti stravování – nedokáže samostatně přenést nápoje, hrníčky a talíře. Má rovněž problémy s oblékáním, nedokáže bez pomoci druhých. Nezvládá chůzi po schodech, ani po nerovném povrchu. Nepřekročí překážky.

Žalovaný si vyžádal pro účely odvolacího řízení nové posouzení stupně závislosti žadatele PK MPSV, ta zasedala dne 15. 6. 2015. Žadatel nebyl přítomen. Dle posouzení PK MPSV z uvedeného dne byl žadatel k datu 1. 10. 2015 i k datu zasedání komise osobou, která se dle ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné osoby a nebyl schopen zvládat pět základních životních potřeb. Dle PK MPSV nebyl schopen zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility, oblékání a obouvání, tělesné hygieny a osobních aktivit a péče o domácnost.

PK MPSV v posudku uvedla, že vycházela ze zdravotních zpráv a lékařské dokumentace a též ze sociálního šetření. PK relativně podrobně popsala závěry lékařských zpráv, včetně aktuální zprávy MUDr. J. ze dne 17. 5. 2016 (rehabilitace). Rovněž připomněla výsledky posudku lékaře OSSZ Pardubice. PK uvedla, že neuznává nezvládnutou potřebu – výkon fyziologické potřeby. Dle sociálního šetření byl žadatel schopen přemístění z vozíku na WC. Pomoc s přesunem na WC podřadila pod oblast mobilita, která byla uznána. K otázce potřeby stravování se v posudku blíže nevyjádřila.

Žalobkyně, již po smrti žadatele, se k posudku PK vyjádřila dne 18. 7. 2016 a uvedla, že posudek byl zpracován nedostatečně a od stolu. Poukázala zejména na nezvládnutou oblast fyziologické potřeby, která se v průběhu času zhoršovala. Taktéž popsala zhoršující se špatný stav žadatele, který konstatoval i rehabilitační lékař.

Žalovaný proto vyžádal od PK MPSV doplnění posudku. PK MPSV se opětovně ve věci žadatele sešla dne 10. 8. 2016, v doplnění posudku setrvala na svých závěrech ohledně vyhodnocení zvládnuté oblasti fyziologické potřeby. Odkázala zde na vyhodnocení v oblasti nezvládnuté mobility. Komise konstatovala zdravotní komplikace ze dne 22. 5. 2016 s tím, že se jednalo o akutní onemocnění, které nelze hodnotit. Nově vyhodnotila jako nezvládnutou potřebu péče o zdraví, jež souvisela s potřebou opakovaného převazování pahýlu pravé dolní končetiny.

Poté již následovalo vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2016. V úvodu odůvodnění žalovaný uvedl, že vyšel z posudku PK MPSV z 15. 6. 2016. Žalovaný citoval z obsahu posudku. Dále zmínil obsah doplňujícího posudku PK MPSV ze dne 10. 8. 2016. Pak již žalovaný uvádí, že neposuzuje zdravotní stav žadatelů. Odkázal na to, že posudek PK MPSV dle jeho přesvědčení zobrazuje veškeré nashromážděné podklady. Posudek má za komplexní, objektivní a přesvědčivý pro posouzení zdravotního stavu žadatele. Posudek je stěžejním důkazním prostředkem.

Krajský soud ve věci jednal bez nařízení jednání a přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.r.s., dle něhož při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná.

Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách platí, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to podle zjištěného stupně závislosti, jak tyto stupně vymezuje § 8 téhož zákona.

Podle § 8 zákona o sociálních službách, se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve ... b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby“.

V § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách je pak uveden výčet hodnocených základních životních potřeb: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby pak stanoví příloha č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., kde

Pod písm. d) stravování je vymezeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna: 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,

2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.

Pod písm. g) výkon fyziologické potřeby je vymezeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna: 1. včas používat WC, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky.

V dané věci je podstatné rovněž ust. § 2a vyhl. č. 505/2006 Sb., podle něhož platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Citované pravidlo podrobně rozvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 4. 2014, č.j. 3 Ads 50/2013-32, kde konstatoval, že pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhl. č. 505/2006 Sb. rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.

Dále dle Nejvyššího správního soudu je v řízeních o příspěvku na péči sice posudek o zdravotním stavu pro účely zjištění stupně závislosti tzv. povinným důkazem, bez kterého nelze vůbec vydat rozhodnutí o příspěvku na péči (§ 25 odst. 2 zákona o sociálních službách), avšak musí být hodnocen jako každý jiný důkaz. Při hodnocení důkazů, které má správní orgán za rozhodující o žádosti o příspěvek k dispozici, nelze vyjít pouze a jen z jednoho, byť nezbytného důkazu. Navíc takový rozhodující důkaz musí splňovat požadavky na přesvědčivost a celistvost a z tohoto pohledu vylučovat jakékoliv pochybnosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2011, sp. zn. 3 Ads 105/2011 či rozsudek ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. 4 Ads 125/2011).

Posudek musí být rovněž přezkoumatelný z hlediska zákonem stanovených podkladů v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, přičemž tato teze platí jak pro prvostupňové posouzení žádosti žadatele, tak i pro odvolací řízení. Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezný ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře (např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. 4 Ads 50/2009).

K závěru o úplnosti a přesvědčivosti posudku lze dospět jen tehdy, pakliže se posudková komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi pro posouzení zdravotního stavu.

Předmětem žalovaného rozhodnutí bylo rozhodnutí o příspěvku na péči dle zákona o sociálních službách, přičemž i v tomto řízení platí zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“). Proto i v tomto řízení platila pro správní orgány povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu) a povinnost koncipovat odůvodnění rozhodnutí tak, aby korespondovalo se správním spisem a bylo plně přezkoumatelné, jinými slovy uvést v něm důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu).

V řízení byly sice shromážděny ty podklady, které zákon správnímu orgánu ukládá, tedy bylo provedeno sociální šetření a byl vyžádán posudek posudkové komise MPSV (včetně doplňku) k posouzení stupně závislosti žalobce (§ 26 a § 28 zákona o sociálních službách), avšak tím nebyly povinnosti správního orgánu vyčerpány.

V žalovaném rozhodnutí chybí konkrétní hodnocení schopnosti žalobce (hodnocení provedené dle cit. vyhlášky a její přílohy 1.) zvládat jednotlivé aktivity ve vztahu k potřebám, které byly považovány za takové, které žalobce zvládá a jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]. Navíc touto vadou trpí i oba samotné posudky PK MPSV.

Komise se omezila jen na obecná konstatování, že neshledává medicínský podklad pro uznání závislosti žadatele na pomoci jiné fyzické osoby v oblastech, které namítal ve svém odvolání, to je v oblasti výkonu fyziologické potřeby a stravování.

Krajský soud musí konstatovat, že tento posudek PK MPSV, tedy podklad, ze kterého žalovaný vycházel, trpí výše uvedenými nedostatky, když sice odkazuje na zmíněné sociální šetření, avšak nedostatečně hodnotí schopnosti žalobce při zvládání základních životních potřeb, které byly hodnoceny jako ty, které žalobce zvládá. Jak zmíněný posudek PK MPSV, tak i rozhodnutí žalovaného v podstatě neobsahují konkrétní úvahy ve vztahu k hodnocení zvládání těchto základních životních potřeb žalobcem, a to zejména ve světle závěrů ze zmíněného provedeného sociálního šetření, které se mají týkat hodnocení zvládání těchto základních životních potřeb žalobce, tj. chybí úvahy týkající se naplnění či nenaplnění zákonných hledisek podhodnocení nároku na příspěvek na sociální péči, když chybí i úvahy týkající se naplnění či nenaplnění hledisek uvedených v příloze 1 v citované prováděcí vyhlášce ve vztahu ke zvládání zmíněných základních životních potřeb žalobce. Uvedené nedostatky způsobily i vadu žalovaného rozhodnutí zahrnující jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1, písm. a) s.ř.s.].

Z posudku tedy zejména nevyplývá, jak PK MPSV hodnotila zvládání jednotlivých aktivit při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby, které byly namítány a nebyly uznány, tj. stravování a výkon fyziologické potřeby. Posudková komise MPSV a potažmo žalovaný v žalovaném rozhodnutí namísto takového hodnocení, toliko uvedly ke stravování, že žadatel nemá postižení horních končetin ani ztrátu úchopové schopnosti, je sám schopen se najíst a napít, naservírování stravy lze realizovat i posouváním nebo převezetím

na servírovacím stolku. Posudek ani žalovaný se však nijak nevypořádaly ohledně faktického stavu s tím, že žadatel je po amputaci obou dolních končetin odkázán na pohyb na vozíku a současné přesouvání své osoby a stravy je velmi náročné. Samotné konstatování, že tato otázka je již zohledněna v oblasti mobility se soudu nejeví jako dostatečné. Ještě výrazněji se nedostatek vyhodnocení zvládání potřeb jeví v oblasti zvládání výkonu fyziologické potřeby. Posudková komise i žalovaný se odkazují na závěry sociálního šetření, které proběhlo záhy po propuštění z nemocnice. Měl být učiněn závěr, že žadatel zvládá přesun z vozíku na WC, překonání 2 schodů zahrnuje oblast mobility. Tento závěr však soud považuje za zjednodušený, nedostatečně odůvodněný a též v rozporu s provedenými zjištěními. Po provedeném sociálním šetření byla oblast fyziologické potřeby hodnocena jako neovladatelná, neboť žadatel vyžadoval pomoc při přemístění a dosednutí na WC, používal bažant. Pro výkon další potřeby musel vyčkat přítomnosti syna. Takový stav nelze vyhodnotit jako zvládání této potřeby. Nadto ze zprávy MUDr. M. J. ze dne 17. 5. 2016 plyne žadateli je nutná dopomoc při přesedání do a z vozíku. Toto konstatování se jeví být v rozporu se schopností zaujmout vhodnou polohu. S tímto zjištěním se PK ani žalovaný řádně nevypořádali, když zůstali u zhodnocení, že při sociálním šetření žadatel postupy zvládal. V posudku ani rozhodnutí žalovaného nebyla učiněna ani úvaha o tom, jak se mohl zdravotní stav žadatele měnit (horšit) v průběhu hodnocení žádosti, což při jeho přetrvávajících a následných potížích nebylo jistě od věci.

Soud je toho názoru, že odvolací orgán z převážné části rezignoval na posouzení všech důkazů ve vzájemné souvislosti a vystačil si s posudkem zpracovaným PK MPSV. To je však v rozporu s § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, který platí i pro odvolací řízení. Navíc se odvolací orgán jen zcela povrchně vypořádal s přesvědčivostí a úplností posudku, kdy se omezil na stručné konstatování, že posudek těmito požadavkům vyhovuje. Odvolací orgán tak jen mechanicky vzal za své závěry Posudkové komise MPSV v posudku, aniž by se blíže zabýval, na základě jakých důvodů došla PK MPSV k rozdílným závěrům oproti dřívějšímu posouzení OSSZ. Rovněž nebylo dostatečně reagováno na závěry relativně aktuální zprávy rehabilitační kliniky. Přitom tuto zprávu považuje soud za podstatnou, na rozdíl od kontrolních zpráv lékařů, které se zabývají hojením pahýlu pravé DK po amputaci. S takovými rozdíly se měl odvolací orgán podle názoru žalobkyně (i žadatele) mnohem důkladněji zabývat.

Soud zde tedy uzavírá s ohledem na to, co shora uvedl, že posudek PK MPSV ze dne 10. 8. 2016 prozatím nepokládá za posudek úplný a přesvědčivý, když základním předpokladem pro to, aby správní orgán i soud mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložené nálezy ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření, popř. výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Krajský soud není oprávněn hodnotit detailně lékařské zprávy, přičemž v takovém případě se jedná o potřebu zásadního doplnění skutkového stavu věci [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.]. Další zhodnocení obsahu těchto lékařských zpráv proto již bude na posudkové komisi a potažmo dále správních orgánů, přičemž tato potřeba doplnění zásadního skutkového stavu byla důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení žalovanému správnímu orgánu [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.]. Dalším samostatným důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí je vada řízení zahrnující nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.], jak soud již výše uvedl.

Proto krajský soud dle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveném v tomto zrušujícím rozsudku. Bude tedy potřeba posudek PK MPSV ČR doplnit tak, aby bylo zcela jasné, zda žadatel byl či nebyl schopen řádně zvládat sporné základní životní potřeby, a to stravování a výkon fyziologické potřeby, zejména pak dle ust. § 2a vyhl. č. 505/2006 Sb. Teprve po opětovném doplnění posudku PK MPSV ČR bude žalovaný moci ve věci vydat nové rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšné žalobkyni náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, dne 5. června 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Lucie Marešová